

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2899/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Beüf.7794/2024/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Windisch Lajos Antal (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdés alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó 2023. március 22. napján feljelentést tett hamis vád büntette és hatóság félrevezetésének vétsége miatt, de az ennek következtében elrendelt nyomozást a BRFK I. Kerületi Rendőrkapitányság 2023. augusztus 24. napján kelt 01010/200/2023. bü. számú határozatával – mivel a cselekmény nem bűncselekmény – megszüntette. A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség 2023. október 5. napján kelt B.XX.1103/2023/8. számú határozatával az indítványozónak a rendőrségi megszüntető határozat elleni panaszát elutasította.
- [3] Az indítványozó 2023. november 28. napján a Budapesti XX., XXI., XXIII. Kerületi Bíróságon pótmagánvádlóként lépett fel és vádindítványt nyújtott be volt élettársa és annak jogi képviselője ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 268. § (1) bekezdés a) pontja szerinti hamis vád büntette miatt, de a vádindítványt a Bíróság előbb 2024. február 22. napján kelt 4.B.XXI.172/2024/3. számú, majd ismételt benyújtás után 2024. május 6. napján kelt 4.B.XXI.417/2024/3. számú végzésével elutasította.
- [4] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság, 2024. június 18. napján végleges, 26.Beüf.7794/2024/9. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

- [5] 2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a Budapesti XX., XXI., XXIII. Kerületi Bíróság 4.B.XXI.417/2024/3. számú és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság, 26.Beüf.7794/2024/9. számú végzései alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése céljából 2024. július 15. napján elektronikus úton az elsőfokú bíróságon keresztül alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyet 2024. szeptember 4. napján benyújtott beadványában kiegészített (a továbbiakban együtt: alkotmányjogi panasz).
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírósági határozatok sértik az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdése szerinti szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jogát, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [7] 3. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A másodfokú bíróság végzése 2024. június 18. napján vált véglegessé. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2024. július 15. napján nyújtotta be, így az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett.
- [9] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésen alapuló indítvány részben megfelel az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésben foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.
- [10] Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. § (1) bekezdés], a támadott bírósági határozatok megjelölését (a Budapesti XX., XXI., XXIII. Kerületi Bíróság 4.B.XXI.417/2024/3. és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság, 26.Beüf.7794/2024/9. számú végzései), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [IV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]. Az indítvány ugyanakkor csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés kapcsán tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy a támadott bírósági határozatok miért ellentétesek az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel; továbbá kifejezett kérelmet rögzít ezen bírósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [11] Az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a határozott kérelem következő követelményeinek:
- [12] Az indítványozó az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdéhez alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást nem fűzött. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadálya {pl: 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [13] Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasznak a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye {például: 3090/2014. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [22]; 3131/2017. (V. 30.) AB

végzés, Indokolás [6]; 3279/2017. (XI. 2.) AB végzés, Indokolás [7]; 3168/2018. (V. 18.) AB végzés, Indokolás [38]–[41]). Jelen esetben az eljárást lezáró végzés a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 26.Beüf.7794/2024/9. számú végzése, így az Alkotmánybíróság a panaszt ebben a vonatkozásban vizsgálta.

- [14] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó az alkotmányjogi panasznak alapul szolgáló büntető ügyben pótmagánvádló volt, így az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint érintettnek tekinthető {legutóbb pl. 3032/2022. (I. 31.) AB határozat, Indokolás [16], 3127/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [21]; 3245/2018. (VII. 1.) AB határozat, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [15] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog tekintetében részjogosítványt nem jelölt meg. Álláspontja szerint a bíróságok a bűncselekményt helytelenül minősítették, mert nem állapítottak meg rá nézve közvetlen sérelmet. Ezzel a 3384/2018. (XII. 14.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) foglaltakkal ellentétes döntést hoztak. Holott az indítványozó és a terhelt között lefolytatott polgári eljárásban a terhelt által történt „megvádolás lelki megpróbáltatást” okozott számára.
- [17] Az AB ugyanakkor úgy értékelte, hogy az Abh. alapjául szolgáló büntetőeljárás helyzet lényegesen eltér az indítványban foglaltaktól. Az Abh. szerint büntetőügyben a sértett-pótmagánvádlót ért jogsértés közvetlensége azon alapult, hogy ellene a büntetőeljárás meg is indult. Ennek keretében sor került az alapos gyanú közlésére, adatainak a nyilvántartásba vételére, valamint a gyanúsított kihallgatására, illetve egyéb eljárási cselekmények végrehajtásában is köteles volt a büntetőeljárás törvény rendelkezései szerint együttműködni a hatóságokkal. Mindezek a hátrányok attól függetlenül bekövetkeztek, hogy az indítványozó ellen a büntetőeljárást a hatóságok utóbb megszüntették.{Abh., Indokolás [70]}
- [18] Jelen ügyben a Fővárosi Törvényszék ennek a szempontnak a vizsgálata során beszerezte az indítványozó és a terhelt között a Budapesti XX., XXI, XXIII. Kerületi Bíróságon folyamatban volt 9.P.XXI.22.561/2016. számú per iratait és megvizsgálta az

indítványozó szerint a hamis vádnak alapul szolgáló polgári ügy konkrét körülményeit. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az indítványozó ellen semmilyen eljárás nem indult. A polgári bíróság a feljelentés alapját képező beadványt kizárólag az indítványozó polgári ügyben eljáró jogi képviselője részére küldte meg, egyéb hatóság részére nem adta ki. Így semmilyen tényvel vagy bizonyítékkal nem tudta az indítványozó alátámasztani azt, hogy emiatt bármilyen joghátrány érte volna (támadott másodfokú végzés 2. oldal 2–3. bekezdések).

- [19] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítványozó által hivatkozott Abh.-ban, a testület a hamis vád miatt indult pótmagánvádas eljárás kapcsán rögzítette, hogy a hamis vádnak általában valóban nincs passzív alanya, illetve a jogsértés az érintett magánszemély tekintetében általában közvetett. Ez azonban nem zárja ki, hogy az ügy konkrét körülményei alapján a sérelem mégis megalapozható legyen az Abh.-ban foglalt alkotmányos teszt alapján. A konkrét körülmények vizsgálata a rendes bíróságok feladata. Az Alkotmánybíróság az indítvány és a bírósági határozatok ismeretében nem tartotta megalapozottnak, hogy a rendes bíróságok ezt a feladatukat a konkrét ügyben ne teljesítették volna.
- [20] Az indítványban szereplő alkotmányos kifogás elbírálását tehát nem az akadályozta meg, hogy az indítványozó nem a megfelelő bűncselekményre vonatkozó alkotmányos gyakorlatra hivatkozott, hanem az, hogy az indítványban foglalt tények és indokok, a bírósági döntéssel szemben felhozott érvek a fentiek miatt nem bizonyultak elégségesnek, és így nem alapozták meg az érdemi alkotmányjogi vizsgálatot.
- [21] Az Alkotmánybíróság továbbá utal arra is, hogy a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy a bírósági szervezet felett hagyományos, negyedfokú jogorvoslati fórumként járjon el {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. A bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Ennek alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványban foglaltak nem alapozzák meg az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét és nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [22] 5. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. február 18.

*Haszonicsné Dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró*